

Grad aktuelt for Landets Vedkommende som for Byernes. Men naar man rundt omkring i Byerne maa lukke Skolelokalerne for at skaffe Plads til de Mennesker, som man ikke kan skaffe Plads til paa anden Maade, er det en Urimelighed, som i høj Grad opfordrer Rigsdagen til at søge at raade Bod paa Forholdene. Det Forhold, at man for at skaffe voksne Mennesker Tag over Hovedet maa lukke Børnene ud paa Gaden i Stedet for at have dem i Skolerne, er saa abnormt, at Rigsdagen ikke vedblivende kan sidde denne Kendsgerning overhørig, men maa gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at komme ud af disse urimelige Forhold. Det er selvfølgelig denne Betragtning, der motiverer Fremsættelsen af dette Lovforslag, og jeg kan paa mit Partis Vegne ganske slutte mig til det.

De Udtalelser om enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, der er fremsatte af forskellige ærede Ordførere, falder i nogen Grad sammen med det, jeg selv har faaet Øje paa ved at gennemse Lovforslaget. Jeg er for saa vidt i nogen Grad enig med det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), med Hensyn til Bestemmelsen i § 1. Der staar i denne Paragraf, at den Frist, indenfor hvilken man skal søge Tilskud, kun undtagelsesvis kan udstrækkes udover 1. November. Jeg havde langt hellere set, at man ikke havde sat nogen Tidsfrist, men derimod havde sat en Revisionsbestemmelse i Loven. Jeg forstaar det saadan, at naar man har fastsat denne Tidsfrist, indtil 1. November, er Begrundelsen den, at man ønskede, at der skulde tages fat hurtigst muligt, særlig med Hensyn til Byggeriet. Man var maaske bange for, at dersom man ikke havde en Tidsbegrænsning, vilde Folk være i Stand til at udsætte det Byggeri, hvortil der kan faas Tilskud, udover denne Tid. Men jeg synes, at hvis man havde indsat en Revisionsbestemmelse, havde det virket paa selv samme Maade, og saa havde man ikke haft det Særsyn, at man lovgiver for at hindre Arbejdsløsheden, men lovgiver saaledes, at denne Lovgivning hører op til 1. November. Det synes mig at være inkonsekvent, for fra 1. November af er det jo egentlig først, at Arbejdsløsheden skulde begynde; da er det i alt Fald normalt, at den begynder. Derfor tror jeg, at denne Bestemmelse er uheldig. Den højtærede Minister vil mulig svare, at saa forlænger vi Loven, eller ogsaa sætter vi en længere Tidsfrist, naar den Tid

kommer, og det kan jo for saa vidt være tilstrækkeligt, hvis noget saadant er paa-tænkt. Men jeg mener altsaa, at der er et Misforhold mellem denne Bestemmelse og Motiveringen, i hvert Fald den ene Side af den, som gaar ud paa, at det er paa Grund af Arbejdsløsheden, at man ønsker at fremme disse Arbejder, hvortil der ydes kommunale Tilskud og Statstilskud.

En anden Bestemmelse, der ogsaa er peget paa, findes i § 3. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende hilser med Tilfredshed, at der er sat „højest 2 Lejligheder“. Jeg hører ikke til dem, der mener, at det er heldigt at have store Kaserner. Tværtimod er jeg langt mindre glad ved Bestemmelsen i § 3, andet Stykke, hvor der staar: „mindst 3 Lejligheder“, naar det er private Byggeforetagender, end Bestemmelsen i Begyndelsen af § 3. Jeg vilde mene, at det var udmærket, om det kunde forme sig saaledes, at der i hver Bygning kun var højest 2 Lejligheder, fremfor at der skal være mindst 3, for at der overhovedet kan gives Tilskud til dette Byggeri.

I øvrigt hilser jeg ogsaa med Tilfredshed, at man har søgt at begrænse Fortjenesten for de enkelte, altsaa at hindre Spekulation i disse Ejendomme, som Staten har Interesse i. Jeg haaber, at dette System maa strækkes videre ud. Vi er jo i Færd med at etablere noget lignende for den Jord, der er Tale om i de Jordlove, der foreligger Forslag til her paa Rigsdagen. Der søger man ogsaa at hindre, at Spekulationen skal gribe om sig, og jeg tror, at især med Hensyn til disse to Ting, Jord og Bygninger, er det meget væsentligt, at man hindrer Spekulationen i at brede sig.

Med disse Bemærkninger skal ogsaa jeg ogsaa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Minister Stauning: Jeg takker for den ydede Tilslutning — ubetinge Tilslutning fra et enkelt Medlems Side og delvis Tilslutning fra de øvrige Ordførere — og skal gøre nogle Bemærkninger til enkelte af de Henvendelser, der er fremkommet.

Maa jeg i Anledning af den Beklagelse, der fremsattes af det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) over den lange Tid, der var hengaaet med Behandlingen af Sagen — i Tilknytning til, hvad jeg allerede sagde, da jeg